

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๙/๒๕๖๖

เรื่องพิจารณาที่ ต.๒๒/๒๕๖๖

วันที่ ๓ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง

{	ว่าที่ร้อยตรี สุรชัย จุรัตน์กร ที่ ๑	ผู้ร้อง
	นางเกสร จุรัตน์กร ที่ ๒	
	นางฐาปณี จินดารัตน์ ที่ ๓	
	นายวรวิทย์ สัมพัฒน์วรชัย ที่ ๑	
	ร้อยตำรวจเอก กิจติพล สีแพน ที่ ๒	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง ว่าที่ร้อยตรี สุรชัย จุรัตน์กร และคณะ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า ว่าที่ร้อยตรี สุรชัย จุรัตน์กร (ผู้ร้องที่ ๑) นางเกสร จุรัตน์กร (ผู้ร้องที่ ๒) และนางฐาปณี จินดารัตน์ (ผู้ร้องที่ ๓) กล่าวอ้างว่า เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ผู้ร้องที่ ๓ ลงบันทึกประจำวันเป็นหลักฐาน ณ สถานีตำรวจนครบาล พลับพลาไชย ๑ เกี่ยวกับเหตุการณ์ในกลุ่มบริษัท บี.เค.แอล.กรุ๊ป จำกัด กรณีนายบุญเกียรติ บุญเลิศวนิชย์ กรรมการของบริษัท ไม่ลงนามในเช็คของบริษัทที่ส่งจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ ทั้งที่กรรมการอื่นอีกสองคนลงนามไว้ก่อนแล้ว ซึ่งผู้ร้องที่ ๓ เกรงว่าจะเกิดความเสียหายแก่บริษัท เนื่องจากเป็นลูกจ้างทำงานในตำแหน่งธุรการและบัญชี ต่อมานายบุญเกียรติ บุญเลิศวนิชย์ เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ร้องที่ ๓ เป็นจำเลยในคดีแพ่ง

- ๒ -

ต่อศาลจังหวัดดillingชั้น ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๖/๒๕๖๒ และนำหมายคำสั่งเรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ (คดีแพ่ง) ของศาลจังหวัดดillingชั้น ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ในคดีดังกล่าวไปให้พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย ๑ เพื่อดำเนินการนำส่งต้นฉบับหรือสำเนา รายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐาน ซึ่งมีผู้ร้องที่ ๓ เป็นผู้แจ้ง พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องนำส่งศาลจังหวัดดillingชั้นก่อนวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย ๑ ไม่ได้ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งศาลแต่กลับมอบเอกสารดังกล่าวให้แก่ทนายความ โดยมีได้นำส่งศาลจังหวัดดillingชั้น ต่อมานายบุญเกียรติ บุญเลิศวิชัย แจ้งความร้องทุกข์ต่อร้อยตำรวจเอก กิจติพล สีแพน (ผู้ถูกร้องที่ ๒) พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย ๑ ให้ดำเนินคดีอาญากับผู้ร้องที่ ๓ ในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงานซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย เป็นคดีอาญาที่ ๑๖๑/๒๕๖๒ และภายหลังผู้ถูกร้องที่ ๒ แจ้งข้อหาดังกล่าวแก่ผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ ด้วย อีกทั้งมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ร้องทั้งสามพร้อมส่งสำนวนการสอบสวนให้นายวรวิทย์ สัมพัฒน์วรชัย (ผู้ถูกร้องที่ ๑) พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๓ (ดุสิต) ยื่นฟ้องผู้ร้องทั้งสามต่อศาลแขวงดุสิต ในความผิดฐานร่วมกันแจ้งความเท็จและร่วมกันแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จ คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๑๒๕/๒๕๖๓ โดยใช้สำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานและหมายคำสั่งเรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ (คดีแพ่ง) ของศาลจังหวัดดillingชั้น เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ผู้ร้องทั้งสามกล่าวอ้างว่าการรับแจ้งความร้องทุกข์ของผู้ถูกร้องที่ ๒ และการที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ สั่งฟ้องโดยใช้เอกสารดังกล่าวมาเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ทั้งที่เป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่สามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีอาญาได้ เป็นการกระทำที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องทั้งสาม ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๒

ผู้ร้องทั้งสามยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากกรณีที่พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย ๑ และพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๓ (ดุสิต) นำสำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานของสถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย ๑ มาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการทำสำนวนการสอบสวนและการทำความเห็นสั่งฟ้องคดีอาญานั้น หากผู้ร้องทั้งสามเห็นว่าพยานเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่ได้มาจาก

การกระทำโดยมิชอบของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการย่อมสามารถยกข้อต่อสู้ในการพิจารณาคดีของศาลแขวงดุสิตได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อันเป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสามสามารถใช้สิทธิตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้ กรณีไม่อาจยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ นำรายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานซึ่งเป็นพยานหลักฐานในคดีอาญาที่ ๑๖๑/๒๕๖๒ มาเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีและสิ่งฟ้องผู้ร้องทั้งสามเป็นการกระทำไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๒. การที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ นำรายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานมาเป็นพยานหลักฐานในการรับคำร้องทุกชิ้นในคดีอาญาที่ ๑๖๑/๒๕๖๒ เป็นการกระทำไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องทั้งสามต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน

ไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสามกล่าวอ้างว่า ผู้ร้องทั้งสามถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ อันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองที่นำรายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานและหมายคำสั่งเรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ (คดีแพ่ง) ของศาลจังหวัดตลิ่งชัน มาเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีอาญาต่อผู้ร้องทั้งสามในความผิดฐานร่วมกันแจ้งความเท็จ และร่วมกันแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จ ทั้งที่เป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่สามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีอาญาได้ เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมและละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องทั้งสามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๒ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องทั้งสามยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องทั้งสามมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นการกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องทั้งสองซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องทั้งสามชอบที่จะใช้สิทธิในกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางปกครองได้ เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสามไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๕ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

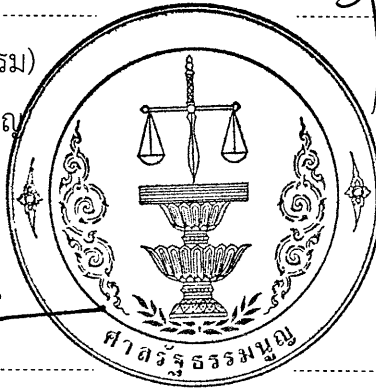
(คำสั่งที่ ๒๙/๒๕๖๖)

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพท์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภตล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ